

Президенту України Порошенку П. О.
Голові Верховної Ради України Гройсману В. Б.
Прем'єр-міністру України Яценюку А. П.

Колективу історичного факультету
Тернопільського національного педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка
та учасників Всеукраїнської конференції
“Друга світова війна в історичній пам'яті людства”

Закличний лист

“ЗА МИР, ЄДНІСТЬ І ТЕРИТОРІАЛЬНУ ЦІЛІСНІСТЬ УКРАЇНИ І МАЙБУТНЄ ЄВРОПИ”

У 70-ті роковини завершення Другої світової війни та на 25 році незалежності України, трагічно усвідомлювати, що в історичній пам'яті людства змінюються, здається, лише порядкові номери воєн.

У самому серці географічної Європи, на перехресті історичних шляхів, на теренах нашої суверенної держави проростає *регрес, занепад і руїна* – як наслідок жахливих втрат ганебної, неоголошеної війни з Росією.

Фактично, в XXI столітті в Україні з її східним сусідом не було кордонів у давньому розумінні цього слова, як фізично створених перепон, як нема їх і в Об'єднаній Європі. Ворог підступно скористався цим, і, в результаті, наша держава, охороняючи споконвічні землі свого народу, мурує стіни і укріплення – власноруч вибудовує дипломатичний, політичний, економічний, соціальний анахронізм, здійснює вимушений, проте викличний, *регрес*. Ми закликаємо будувати міст порозуміння з інтелігенцією, з тією нехай не чисельною, однак адекватною частиною російських громадян, котрі не підтримують загарбницьку політику Путіна.

Схід і Південь України, виплекані працьовитими руками багатьох поколінь, із наростаючим впровадженням складних технологій, залученням інтелектуальних, матеріальних, фінансових потоків, зазнають глибокого *занепаду*, бо окуповані загарбниками Російської Федерації. Тепер тут формуються потоки біженців, тепер Схід поливають потоки градового вогню, а туристичні потоки в Криму змінилися навалюю росіян, котрі їдуть не відпочити, не доторкнутися до глибин культурної спадщини півострова, а самоствердитися на українській землі свіжоспеченими нуворишами, щоб поставити на чорноморському узбережжі брудне тавро “Крим наш”. Море змиє цей бруд, але Україна – не забуде, Україна мусить зупинити цей економічно-екологічний безлад, бо та ворожа навала забруднить і море.

Найгірше, що тепер земля мирної, незалежної України заплямована кров'ю її ж синів. Знову життя людини втрачає цінність, знову постають серед Донбаських териконів і степових курганів братські могили невідомих солдатів, – бо ж ми навіть не знаємо точної кількості людських втрат. А оцінювати ці втрати потрібно не десятками чи сотнями, бо навіть один воїн, що поліг у борні за нашу державу, – весь Український народ. Другий рік Український народ гине на своїй землі, боронячи не лише свою Батьківщину. Тепер він вкотре “Тримає щит між двох ворожих рас – Монголів та Європи”. От тільки російський поет Олександр Блок майже століття тому писав про монголів, а українськими землями заблукали “азіати з розкосими й захланными очима” з Московії, з Бурятії. Вони прагнуть *руїни*, бо самі доведені до відчаю, а їх блідий вожак у Кремлі вже піднімає тремтливу руку над ядерною кнопкою.

У Другій світовій війні доля Українського народу стала розмінною монетою для великих держав, а сьогодні – для його ж власних очільників. АТО стає не лише щитом Українського народу від ворога, але й, на превеликий жаль, прикриттям політичних інтересів влади та партійної еліти.

“Я не знаю, якою зброєю буде вестися Третя світова війна, але в Четвертій люди битимуться камінням!” – писав свого часу А. Ейнштейн у листі до Г. Трумена. Великий фізик не помилявся, він лише не враховував відносність терміну “війна” – тепер вона гібридна, і зброєю стали відносно мирні речі – цукерки, “Бук”, що зазнає дивовижних мутацій в залежності від доказових фактів, бульдозери, що чавлять соковиті персики, і цинічні, брехливі слова, що безнадійно травмують свідомість пересічних громадян. Як і оголошене перемир’я, що вповні відповідає цій неоголошеній війні: напередодні Дня Незалежності України бойовики обстріляли нашу територію 77 разів!

Невипадково і символічно 28 жовтня, у День визволення України від фашистських загарбників, учасники конференції закликають очистити Україну від російського агресора. Необхідно нарешті визнати війну не в Україні, а Російської Федерації з Україною на державному рівні, вимагати від іноземних країн та міжнародних спільнот засудження та активної протидії порушнику миру в Європі та всіх можливих правових норм і договорів. Закликаємо не втілювати жодних конституційних перетворень Україні під зовнішнім тиском.

Збройна боротьба – видима, найбільш прикра і пекуча, проте лише вершина айсберга. Сьогодні навіть сильніше, ніж в роки Другої світової війни, Український народ демонструє єдність заради свободи, загальнолюдських цінностей. Силами волонтерів, добровольців та колосального громадянського піднесення нам вдалося підтримати армію. Викладачі, випускники ТНПУ та історичного факультету, зокрема, є добровольцями чи мобілізованими на захист України. Ті, хто залишаються “в тилу” воюють на “невидимому фронті” – в інформаційному полі, де нашою головною та єдиною зброєю є правда. Однак без державної підтримки та розуміння, в умовах скорочення кількості годин на викладання предметів гуманітарного циклу у внз країни, за пануючої некритичної ідеології “ура-патріотизму”, ми програємо. Замість картатої політичної агітації країні потрібна стратегія ведення інформаційної війни та її матеріальне забезпечення.

Ми, учасники Всеукраїнської конференції “Друга світова війна в історичній пам’яті людства”, весь колектив історичного факультету Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка, закликаємо очільників держави докласти максимум зусиль заради Українського Народу, ствердження єдності і територіальної цілісності України, заради МИРУ. Зараз це – передумова і запорука майбутнього Європи.

Ухвалено
на всеукраїнській науково-практичній
конференції “Друга світова війна в історичній
пам’яті людства” 28 жовтня 2015 р.
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка, Україна.

Президенту України Порошенко П. А.
Главе Верховной Рады Украины Гройсману В. Б.
Премьер-министру Украины Яценюку А. П.

Коллектива исторического факультета
Тернопольского национального педагогического университета
имени Владимира Гнатюка
и участников Всеукраинской конференции
“Вторая мировая война в исторической памяти человечества”

Обращение

“ЗА МИР, ЕДИНСТВО И ТЕРРИТОРИАЛЬНУЮ ЦЕЛОСТНОСТЬ УКРАИНЫ И БУДУЩЕЕ ЕВРОПЫ”

В 70-тую годовщину окончания Второй мировой войны и на 25-м году независимости Украины, трагично осознавать, что в исторической памяти человечества изменяются, кажется, только порядковые номера воен.

В самом сердце географической Европы, на перекрестке исторических путей, на территории нашего суверенного государства прорастает регресс, упадок и руина – как следствие ужасных потерь позорной, необъявленной войны с Россией.

Фактически, в XXI веке у Украины с ее восточным соседом не было границ в давнем понимании этого слова (как физически созданных преград), как нет их и в Объединенной Европе. Враг подло воспользовался этим, и, в результате, наше государство, охраняя исконные земли своего народа, сооружает стены и укрепления – собственноручно выстраивает дипломатический, политический, экономический, социальный анахронизм, осуществляет вынужденный, но вопиющий, регресс. Мы призывает строить мост понимания с интеллигенцией, с той пусть немногочисленной, но адекватной частью российских граждан, которые не поддерживают захватническую политику Путина.

Восток и Юг Украины, выпестованный трудолюбивыми руками многих поколений с возрастающим внедрением сложных технологий, с привлечением интеллектуальных, материальных, финансовых потоков, испытывают глубокий упадок, потому что оккупированы захватчиками из Российской Федерации. Теперь здесь формируются потоки беженцев, теперь Восток поливают потоки огня из “Градов”, а туристические потоки в Крыму сменились нашествием россиян, которые едут не отдохнуть, не прикоснуться к глубинам культурного наследия полуострова, а самоутвердятся на украинской земле свежеиспеченными нуворишами, чтобы поставить на Черноморском берегу грязное тавро “Крым наш”. Море смоем эту грязь, но Украина – не забудет, Украина должна остановить этот экономично-экологический беспорядок, ведь это вражеское нашествие загрязнит и море.

Наихудшее, что сейчас земля мирной, независимой Украины запятнана кровью ее же сыновей. Снова жизнь человека теряет ценность, опять возникают среди Донбасских терриконов и степных курганов братские могилы неизвестных солдат, – ведь мы даже не знаем точного количестве человеческих потерь. А оценивать эти потери нужно не десятками либо сотнями, потому что даже один воин, который пал в борьбе за нашу страну, – весь Украинский народ. Второй год Украинский народ гибнет на своей земле, обороняя не только свою Родину. Теперь он в который раз “Держит щит меж двух вражеских рас – Монголов и Европы”. Вот только русский поэт Александр Блок почти сто лет назад писал о монголах, а украинскими землями заблудились “азиаты с раскосыми и жадными

глазами” с Москвией, с Бурятии. Они стремятся к руине, потому что сами доведены до отчаяния, а их бледный вожак в Кремле уже поднимает дрожащую руку над ядерной кнопкой.

Во второй мировой войне судьба Украинского народа стала разменной монетой для больших государств, а сегодня – для его же собственных руководителей. АТО стает не только щитом Украинского народа от врага, но, к большому сожалению, прикрытием политических интересов власти и партийной элиты.

“Я не знаю, каким оружием будет вестись Третья мировая война, но в Четвертой люди будут биться камнями!” – писал в свое время А. Эйнштейн в письме к Г. Трумену. Великий физик не ошибался, он только не учел относительности понятия “война” – теперь она гибридная, и оружием стали относительно мирные вещи – конфеты, “Бук”, который поддается изумительным мутациям в зависимости от доказательных фактов, бульдозеры, что давят сочные персики, и циничные, лживые слова, что безнадежно травмируют сознание граждан. Как и оглашенное перемирие, что вполне отвечает этой необъявленной войне: накануне Дня независимости Украины боевики обстреляли нашу территорию 77 раз!

Неслучайно и символично, 28 октября, в День освобождения Украины от фашистских захватчиков, участники конференции призывают очистить Украину от российского агрессора. Необходимо наконец-то признать войну не в Украине, а Российской Федерации с Украиной на государственном уровне, требовать от иностранных государств и международных сообществ осуждения и активного противодействия нарушителю мира в Европе и всех возможных правовых норм и договоров. Призываем не воплощать никаких конституционных превращений в Украине под внешним давлением.

Вооруженная борьба – видимая, самая досадная и жгучая, но только вершина айсберга. Сегодня даже сильнее, чем во время Второй мировой войны, Украинский народ демонстрирует единство ради свободы, общечеловеческих ценностей. Силами волонтеров, добровольцев и благодаря колоссальному гражданскому подъему нам удалось поддержать армию. Преподаватели, выпускники ТНПУ и исторического факультета в частности являются добровольцами или мобилизованными на защиту Отечества. Те, кто остаются в “тылу” воюют на “невидимом фронте” – в информационном поле, где нашей единственным оружием есть правда. Но без государственной поддержки и понимания, в условиях сокращения количества часов на преподавание предметов гуманитарного цикла в вузах страны, при доминирующей некритической идеологии “ура-патриотизма”, мы проигрываем. Вместо разноцветной политической агитации стране нужна стратегия ведения информационной войны и ее материальное обеспечение.

Мы, участники Всеукраинской конференции “Вторая мировая война в исторической памяти человечества”, весь коллектив исторического факультета Тернопольского национального педагогического университета имени Владимира Гнатюка, призываем руководителей государства приложить максимум усилий ради Украинского народа, утверждения единства и территориальной целостности Украины, ради МИРА. Сейчас это – предпосылка и залог будущего Европы.

Принято
на Всеукраинской научно-практической
конференции “Вторая мировая война в исторической
памяти человечества” 28 октября 2015 г.
Тернопольский национальный педагогический университет
имени Владимира Гнатюка, Украина.

Academic staff and associates of the History Department
of Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University
and participants of the All-Ukrainian conference
“World War II in the historical memory of the mankind”

President of Ukraine P. Poroshenko
Chairman of the Verkhovna Rada of Ukraine V. Groisman
Prime Minister of Ukraine A. Yatsenyuk

Appeal

“FOR PEACE, UNITY AND TERRITORIAL INTEGRITY OF UKRAINE AND THE FUTURE OF EUROPE”

On the 70th anniversary of the Second World War and on the 25th year of Ukraine’s independence it is tragically to realize that, it seems, the number of wars only change its order in the historic memory of mankind.

Regression, decline and ruin are spreading over the geographical heart of Europe, at the crossroads of historical paths, on the territory of a sovereign state – as a consequence of the terrible loss of shameful, undeclared war with Russia.

De facto, in the twentieth century Ukraine did not have borders (in the old meaning of the word, as physically created barriers) with its Eastern neighbour likewise they are not in the United Europe. The enemy treacherously took advantage of this and, as a result, to protect ancestral lands of its people our state is forced to build up walls and fortifications, to build own diplomatic, political, economic, social anachronism, that is compelled but egregious *regression*. We call to build a bridge of understanding with the intellectuals, though not numerous, but adequate part of the Russian citizens, who do not support the predatory policy of Putin.

Brought up by many generations of hard-working hands, with progressive implementation of high technologies, involving intellectual, material, financial flows the East and the South of Ukraine are going through deep *decline*, because are occupied by invaders from the Russian Federation. Now the flows of refugees are generating here, now the East is watered by streams of “Grad” fire, and tourist flows into the Crimea have been replaced by the invasion of Russians who go not to relax or to touch the depths of the cultural heritage of the peninsula, but to assert themselves on the Ukrainian soil as freshly nouveau riche and to put the dirty mark “Krym nash” on the Black Sea coast. The sea will wash away this dirt, but Ukraine will not forget, Ukraine should stop this economic and ecological mess, because the enemy invasion will contaminate the sea too.

Worst of all, the land of peaceful, independent Ukraine is stained with the blood of its sons now. Again, human life loses its value, again the common graves of unknown soldiers appear among the steppe mounds and Donbas waste heaps because we do not even know the exact number of casualties. We need to evaluate these losses not by tens or hundreds, because even one soldier that fell in the struggle for our country is the whole Ukrainian nation. The second year Ukrainian people are dying on their land, defending not only their Motherland. Now they again “Hold the shield between two hostile races – Mongols and Europe”. However nearly a century ago Russian poet Alexander Blok wrote about Mongols, but nowadays the “Asians with slanting and greedy eyes” of Moscoviia and Buryatia are lost on our lands. They seek for *ruin*, because they are desperate and their pale ringleader in the Kremlin raises his trembling hand on the nuclear button.

In the World War II the fate of Ukrainian people became token-money for the great powers, and today – for their own leaders. ATO is not only the shield to protect Ukrainian people from the enemy, but, unfortunately, to cover the political interests of the government and the parties' elite.

“I know not with what weapons World War III will be fought, but World War IV will be fought with sticks and stones”, – A. Einstein wrote to Truman. The great physicist was not mistaken, he just did not consider the relativity of the term “a war”: now it is hybrid, and relatively peaceful things like candies, bulldozers that mush juicy peaches, and cynical, mendacious words that injure hopeless minds of ordinary citizens became weapons. Like the announced truce that fully meets this undeclared war: on the eve of Independence Day of Ukraine militants fired on our territory 77 times!

Symbolically and not by accident the participants of the conference call to clean Ukraine of Russian aggressors on October, the 28th, on the Day of liberation of Ukraine from fascist invaders. You must finally recognize at the state level that the war is not in Ukraine, but between the Russian Federation and Ukraine; demand the conviction and active opposition to the violator of peace in Europe and all possible legal norms and treaties from foreign countries and international communities. We call not to implement any constitutional reforms Ukraine under external pressure.

Armed struggle is the visible, the most annoying and painful, however, only the visible tip of the huge iceberg. Today, even more than during the World War II, Ukrainian people are demonstrating their unity for freedom and human values. Thanks to volunteers and enormous civil exaltation we were able to support the army. Lecturers, graduates of TNPU and, in particular, of the historical faculty are volunteers or mobilized to defense Ukraine. Those who remain “behind” are fighting in the “invisible front” in the information field where our main and only weapon is the truth. But we lose without public support and understanding, in terms of reducing the number of hours for teaching the humanities in universities of the country, domination of the uncritical “hurray-patriotism” ideology. Our state needs a strategy of information warfare and its financial support instead of a colorful political agitation.

We, the participants of the All-Ukrainian conference “World War II in the historical memory of humanity”, the entire team of historical faculty of Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University, urge heads of state to make every effort for Ukrainian people, assert the unity and territorial integrity of Ukraine, for the sake of PEACE. Now it is a prerequisite and guarantee for the future of Europe.

Adopted
at the National Scientific
Conference "World War II in the historical
the memory of mankind "October 28, 2015
Ternopil National Pedagogical University
named after Volodymyr Hnatiuk, Ukraine.